

Život na dlani

Číslo 85

<http://hnutimaitri.cz>

září 2017

Den Adopce srdce

Den Adopce srdce je společnou iniciativou hnutí Maitri v Polsku, Misijního sekretariátu kněží palotýnů z provincie Krista Krále (Varšava) a sester palotýnek, kteří společně, po genocidě ve Rwandě, zahájili na přelomu let 1995/1996 tento program pomoci ve velkém měřítku. V současnosti funguje také na Slovensku a v České republice a zapojilo se do něj přes 30 řeholních kongregací a několik nevládních organizací. Den Adopce srdce má být svátkem pro všechny, kteří jsou jakýmkoliv způsobem spojeni s tímto programem.

Záměrem oslav Dne Adopce srdce je:

- zavedení dne veřejné modlitby lidí spojených s Adopcí srdce;
- díkyčinění za dobro, které povstalo jako výsledek realizace programu;
- prohloubit chápání Adopce srdce jako vyjádření činné lásky ke Kristu, který se ztotožnil s „nejmenšími bratry“;
- vyjádření vděčnosti lidem, kteří tento program podporují;
- zdůraznění důležitosti této formy činnosti pro vytváření solidarity a vztahů mezi lidmi různých kultur;
- probouzení úcty k důstojnosti člověka a k hodnotě lidského života;
- impuls k činnosti rodin a mládeže a vybičování k zapojení do pomoci;
- poznání představitelů různých řeholních kongregací a organizací

Slavnostní mše sv. ke Dni Adopce srdce, Poznaň 5. 9. 2017

uskutečňujících tuto formu pomoci a výměna zkušeností.

Den Adopce srdce byl stanoven na 5. září, liturgickou památkou sv. Matky Terezy, patronky hnutí Maitri. Bude se slavit každoročně, na vícero místech. Hlavní oslavy v tomto roce proběhly v Poznani, v kostele Krista Služebníka, a jejich hlavním bodem byla mše sv., které předsedal poznaňský metropolita, arcibiskup Stanislav Gądecki, předseda Polské biskupské konference. Koncelebrovali 3 misionáři z Afriky (mj. nám známí palotýni P. Roman Rusinek a P. Marek Pasiuk), duchovní rádce hnutí Maitri v Polsku, P. Andrzej Panasiuk, a 3 kněží poznaňské arcidiecéze.

Sešlo se na 100 lidí reprezentujících skupiny Maitri v Polsku, adoptivní rodiče a rovněž několik misionářů a misionářek pracujících s dětmi v Africe (mj. i sestra Marta Litawa, palotýnka z Rwandy).

Slavnostní liturgii doprovázel

vokálně instrumentální soubor, který přednesl pro tuto příležitost speciálně složené skladby (jejich autorem je W. Zięba). Jeden part zpíval sám autor hudby.

Poté následovalo společné setkání ve farním sále, kde přítomní vyslechli svědectví lidí angažovaných v realizaci programu. Setkání bylo zakončeno slavnostním požehnáním arcibiskupa Gądeckiego, který byl přítomen po celou dobu setkání.

Den Adopce srdce byl slaven i v Africe – v Kabuga (Rwanda) mši sv. sloužil P. Stanisław Filipek SAC, průkopník Adopce srdce ve Rwandě. Napsal nám:

Jsme s Vámi spojeni duchovně. V Kabuga jsme se modlili s dětmi a v 17 hodin jsem sloužil mši sv. za všechny, kdo jsou nějakým způsobem zapojeni do programu Adopce srdce. Zúčastnilo se přes 250 dětí s jejich opatrovníky. S pozdravem a modlitbou P. Stanisław Filipek SAC.

ALEPPO – pomoc pro Sýrii

Hnutí Maitri v Polsku zahájilo v únoru t.r. dva projekty pomoci potřebným v Sýrii, konkrétně v městě Aleppo, které bylo v prosinci minulého roku obsazeno vládními vojsky, čímž ustaly několik let trvající boje a utrpení obyvatel tohoto města.

Situace ve městě

Aleppo, druhé největší město v Sýrii, bylo během 6 let trvající občanské války svědkem dlouhých a krutých bojů mezi vládními vojsky a rebely. Město se skládá ze dvou částí, východní a západní; boje probíhaly ve východní a jižní části města, zatímco v západní byl relativní klid. Po skončení bojů (22. 12. 2016) v převážné části města panuje křehký a nestabilní klid, na předměstích se ještě místy bojuje. Existuje nebezpečí teroristických útoků ze strany „spících“ buněk Islámského státu.

Situace obyvatel je velmi obtížná. Východní a jižní část města je v rozvalinách, budovy, které přečkaly bombardování a ostřelování, jsou vyrabované, s vytrhanými okny a dveřmi, vodovodním potrubím a elektrickými kabely. Západní část na tom není o mnoho lépe. Není elektřina, celé čtvrti jsou bez vody, nefunguje kanalizace. V obchodech je velmi málo zboží, které je hrozně drahé. Řada lidí hladoví, obzvláště děti, šíří se nemoci...

Pomoc hnutí Maitri

Polské hnutí Maitri (konkrétně jeho nové středisko v Poznani) navázalo kontakty s polskými misionářkami v Aleppu a s tamější katolickou farností sv. Františka z Assisi, zvázilo potřeby tamních obyvatel a své možnosti a rozhodlo se realizovat dva projekty: pomoc handicapovaným dospělým (nyní 58 osob) a pomoc handicapovaným dětem (32 dětí). Tato pomoc má podobu osvědčeného programu Adopce srdce.

Farnost sv. Františka je jedinou římskokatolickou farností ve městě a na jejím území leží také klášter sester františkánek, v němž pracují dvě Polky: s. Brygida Maniurka a s. Urszula Brzonkalik. S. Urszula spolupracuje s polským Caritasem na programu „Rodina rodině“, zatímco s. Brygida se ujala vedení projektů

Sestry františkanky z Aleppa v ulicích města

financovaných Maitri. V Sýrii pracuje již přes 20 let a před občanskou válkou vedla středisko pro tělesně postižené v Rakka. V prostorách kláštera také funguje jídelna Jezuitské služby uprchlíkům (JRS, *Jesuit Refugee Service*), která denně připravuje 10 tisíc jídel, která rozváží i do jiných čtvrtí města.

Problémy handicapovaných

Situace tělesně i duševně postižených v Sýrii byla těžká už před válkou. Neexistovala pomoc ze strany státu či jiných institucí, všechna tíže péče o tyto lidi ležela na jejich rodinách; často musel někdo z rodiny zůstat doma, aby se o ně mohl starat. Dnes tyto problémy znásobila válka.

Problémy postižených také zvětšuje způsob, jakým na ně hledí společnost. Jedním z problémů jsou např. obtíže s nalezením manžela pro sourozence (zvláště sestry) postižených, způsobené obavou, že se jedná o dědičnou nemoc, která se může projevit v dalším pokolení. Druhým je skutečnost, že po smrti rodičů se péče o postižené stává povinností nejbližší rodiny, zvláště bratrů a sester.

V důsledku toho všeho jsou postižení nejčastěji odkázáni na život v izolaci. Rodiny je ukrývají před ostatními lidmi, stydí se za ně, jejich postižení vykládají jako důsledek chyb způsobených porodními asistentkami při porodu... Nedovolují jim vycházet ven, ani chodit do pokojů, kde jsou hosté. Postižení nechodí do škol, nemají přístup k rehabilitacím a jejich život v rodině se ome-

zuje na vykonávání jednoduchých činností jako úklid, umývání nádobí apod.

Tělesně postižení, kteří jsou duševně zcela v pořádku, někdy i velmi inteligentní, trpí nejen kvůli svému postižení, ale i proto, že si plně uvědomují, jak velkou přítěží jsou pro svoji rodinu. Proto pomoc od Maitri pro ně bude mít rozměr nejen čistě materiální, ale i psychický.

Donedávna se o postižené děti staraly pouze misionářky lásky Matky Terezy, UNICEF poskytl jednorázovou pomoc v roce 2016. Nyní bude pomoc poskytovat i Maitri.

Dospělí postižení jsou v ještě horší situaci, jim donedávna nepomáhal nikdo. Teprve nyní začíná pomoc pro ně organizovat farnost sv. Františka za finanční podpory hnutí Maitri. Odpovědnost za projekt převzala sestra Brygida. V souvislosti s ním také zahájila pravidelné týdenní návštěvy rodin s postiženými osobami.

Z vyprávění sestry Brygidy:

Válečné pokolení

V Sýrii vyrůstá nové pokolení dětí, která znají pouze válečnou realitu. Dělam si starosti o děti, které rostou v takovéto atmosféře. Na jejich kresbách jsou tanky, střely, zabíjení, rozčtvrcená těla, ranění. Jejich hry, to je nemocnice s raněnými, pláč blízkých, útěk před přilétající střelou... Není divu, že mají takovou představu světa. Nebylo dne, aby nezahynul někdo, koho známe. Nejednou to byly

(pokračování na str. 3)

celé rodiny. Hynuli všichni – starci, mladí, děti. Umírali doma a na ulici. Nebylo místa, kde by člověk mohl být zcela v bezpečí. Každý zde ztratil někoho blízkého: bojujícího ve válce, nebo v důsledku bombardování či střelby, zemřelého v důsledku nemoci nebo hladu... Lidé stále ještě oplakávají své blízké, nezřídka několik lidí v jedné rodině.

Solidární v nouzi

Křesťané principiálně chtějí zůstat v Sýrii. Možná to někoho překvapí, ale od počátku své práce v Sýrii zakouším velikou solidaritu ze strany muslimů. Jak před válkou, tak i nyní, žijeme v přátelství s muslimy. Realizovali jsme a realizujeme mnoho společných projektů. V městě Rakka, kde jsem pracovala před válkou, probíhaly protesty sunnitů proti konání džihádistů, kteří ničili místa křesťanského kultu nebo pálili Bible a náboženské knížky. Protestující určitě velice riskovali. O posledních vánocích muftí Aleppa zaslal zvláštní dopis s přáním křesťanům, který byl čten v kostelích.

Z jedné strany zakoušíme ukrutnosti války a z druhé – mnoho nádherných postojů. Setkáváme se s mno-

ha lidmi citlivými na potřeby druhých, solidárními, dělicími se o to málo, co mají. Je mnoho osobností krásných, odvážných, pospíchajících pomáhat druhým s nasazením vlastního života. Příkladem může být doktorka Rajaa – má celou rodinu v zahraničí a mohla by opustit Sýrii. Rozhodla se však zůstat, aby sloužila potřebným. Je hodně podobných lidí, kteří říkají: je to naše země a právě nyní nás potřebuje nejvíce.

Náš klášter se nachází v západní, čili klidnější části města. Toužíme, aby náš dům byl oázou pokoje a pohostinnosti pro všechny, kteří k nám přicházejí, bez ohledu na etnickou nebo náboženskou příslušnost. Bydlí s námi několik křesťanských a muslimských rodin, jejichž domy byly rozbombardovány. Někteří již šest let.

Návštěvy postižených

S. Brygida pravidelně, o sobotách, navštěvuje rodiny s postiženými dětmi i dospělými. Říká: V některých čtvrtích, když jdu do jejich domů, nevím, kam se mám pozorně dívat – zda nahoru, aby mi rozvaliny rozbombardovaných domů nespadly na hlavu, nebo pod nohy, abych nešlápla na

nějakou minu... V rodinách sedíme potmě, jenom na chvíli fotografování zapalujeme lampičku. Někdy to jsou jen kratičké návštěvy, jen abychom si dokázaly představit, v jakých podmínkách bydlí a co potřebují; pospícháme, protože poblíž je slyšet střelba.

Všechny rodiny, které jsem navštívila, mohou přežít jen díky pomoci, kterou dostávají od různých organizací a od farnosti; nemají vodu, topení, elektřinu; seděli jsme v chladu, lidé obalení dekami, protože nemají na nákup nafty, kterou se vytápí byty.

Poznámka:

Pomoc pro Aleppo organizuje Maitri Poznaň, Maitri v České republice se k ní zatím nepřipojilo, mj. z personálních a finančních důvodů – nemáme lidské kapacity na rozšíření naší činnosti, ani dostatek volných finančních zdrojů. Kdyby se našel někdo, kdo by se chtěl této záležitosti ujmout, velmi to uvítáme a pokusíme se do této aktivity zapojit...

Případně můžete podpořit aktivitu Společenství pomocníků řádu sv. Lazara (viz informaci níže na této straně).

Pomoc křesťanským sirotčincům v Sýrii

Během letošního setkání hnutí Maitri v Českém Těšíně nás polští kolegové poněkud zahanbili informací, že již úspěšně pomáhají v Sýrii. Doba se totiž rychle mění a dříve námi podporovaní sirotci po občanské válce ve Rwandě již vyrostli a tato země se stala jednou z nejlépe prosperujících v Africe. Je tak problém, jak pomáhat tam, kde je to skutečně zapotřebí. V Sýrii prakticky každý bojuje s každým a je tam řada skupin s různými zájmy. Muslimské země jsou blízko a pomáhají svým souvěrcům. Nejhuře jsou na tom křesťanské děti, zejména pak sirotci. Ti si skutečně zaslouží naši pozornost a pomoc.

Této záležitosti se ujal Společenství pomocníků řádu sv. Lazara, se kterým hnutí Maitri v naší republice od roku 1994 úspěšně spolupracuje. Otec biskup Radkovský má vedoucí čestnou funkci v Mezinárodním dětském kříži, který pomáhá dětem. Pomohl získat kontakt na jejich odborné pracovníky v Sýrii. Ti však mají pouze představu o dopravě zra-

něných a postižených dětí do naší republiky. To je i pro jejich doprovod formálně složité a naše Ministerstvo zahraničí (MZV) to zásadně odmítá. Přes naše velvyslanectví v Sýrii získali informace o sirotčincích vedených křesťanskými organizacemi, a to i řecko-katolickým patriarchátem. Tam potřebují lůžkoviny, matrace, zařízení do kuchyně, školní potřeby apod. Zjistili, že naše MZV zajišťuje lety našeho vojenského letadla s humanitární pomocí do Sýrie. V létě letěli pro náš Červený kříž a další let uvažovali v září nebo v říjnu. Obrátili se tedy na ředitele Červeného kříže v naší republice. Ten informoval, že tam spolupracují pouze s Červeným pŕlměsícem a jinou spolupráci zásadně odmítá. Dle získaných informací ale Červený pŕlměsíc pomáhá jen muslimům. Chtěli tedy urychleně zaslat alespoň finanční pomoc, ale takové spojení se Sýrií prakticky neexistuje. Dle vysvětlení patriarchátu používají banku mimo Sýrii, která má bohužel stejné problémy. O použití zasláných finančních prostředků

by však úředníci patriarchátu rádi rozhodovali sami. Je to poněkud z ruky a s podobným řešením máme své špatné zkušenosti. S přispěním známého poslance se však podařilo zajistit přímou cestu a zkušebně dostal sirotčinec tohoto patriarchátu (*St. Paul's Orphanage in Damascus, The Associated Institution of the Greek Catholic Patriarchate*) již 2.000 US dolarů.

Nyní mají naši kolegové ze Společenství v plánu seznámit veřejnost s touto akcí prostřednictvím rádia Proglas a předpokládají následný úspěch s finanční podporou i pro další syrské sirotčince, které jsou vedené křesťanskými organizacemi. Současně se pokusí zjistit i možnosti materiální pomoci. Kromě toho je ve hře i možnost pobytu asi 15 syrských sirotek na příštím mezinárodním letním táboře u hamerského jezera poblíž Liberce.

Petr Jílek

*Společenství pomocníků
řádu sv. Lazara*

Dopis z Aleppa

Dopis otce Ibrahima, faráře farnosti sv. Františka z Assisi v Aleppu, o životě ve městě a radostech a starostech tamější křesťanské komunity.

Draží přátelé,

s velkou radostí a ve víře prožíváme nejdůležitější událost naší křesťanské víry: zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista, který svou smrtí a zmrtvýchvstáním překonal smrt, zlo a naplňuje nás hojností svého života. On sám je naším Životem, Nadějí a Pokojem.

V jaké atmosféře prožívá Aleppo velikonoční dobu v tomto roce? Zda v atmosféře zmrtvýchvstání? Zda válka skutečně skončila? Ozbrojené skupiny opravdu opustily město a příval střel přestal ničit domy, ale přejali jsme spálenou zemi a úplně zničené budovy. Mnoho rodin přišlo o své domy a nyní žijí v nuzných podmínkách, někdy přímo nelidských.

Mír je stále velmi křehký. Necítíme se bezpeční, mluví se o přítomnosti „spících“ teroristických buněk, které se mohou každou chvíli probudit. Žijeme v ustavičném strachu před útoky, zvláště během svátků a slavností.

Kolem města pořád trvá válka; v noci slyšíme bombardování a ozvěny výstřelů, ve dne do města přivážejí těla mladých lidí, kteří v bojích umírají. Často je jediná cesta do Aleppa zablokována kvůli bojům. Pak okamžitě rostou všechny ceny. Pokud obležení trvá déle než tři dny, schází zelenina a ovoce, které se přivážejí z vesnic.

Mladé lidi odvádějí do vojenské služby. Často to jsou otcové rodin a

jejich jediní živitelé. Mnoho čtvrtí stále ještě nemá vodu. Elektřinu dodávají jen po několik minut denně, a to nepravdělně. Aleppo, které bylo před válkou největším průmyslovým městem Sýrie a zajišťovalo 60 % výroby země, je nyní ochromené, bez továren, průmyslových podniků, s velkou nezaměstnaností.

Životní podmínky jsou stále velmi těžké. Scházejí základní věci nezbytné k životu. Je mnoho lidí trpících, zasažených těžkými událostmi, chudých. Mnoho lidí, tak jako Job, ztratilo v jednom okamžiku výsledek své celoživotní práce: dům, rodinu, zdraví...

Máme velkou nezaměstnanost a ceny jsou velmi vysoké. V březnu zdrazily léky o 70 %, některé o 400 %! I ti, kteří pracují celý den, nemají dost peněz, aby uživil rodinu, nakoupili hygienické potřeby, léky apod. 93 % obyvatel stále ještě potřebuje pomoc. Schází pitná voda. Musíme ji kupovat a její cena je velmi vysoká. Mnoho lidí je nemocných, a dokonce v nemocnici, kvůli otravě vodou.

Ale také klíčí několik semínek naděje. Oheň pod popelem doutná, aby znovu vzplál:

– Kdosi, kdo dostává pomoc z farnosti, se ptá: jak mohu pomoci? Nechal se zaměstnat jako dobrovolník.

– V postní době se děti z katechetického střediska rozhodly postit a za ušetřené peníze nakoupily sladkosti a navštívily dům sociální péče, aby přinesly svou radost a lásku do života jeho obyvatel.

– Mládež uskutečnila pout' do kostelů zničených válkou. Když mlu-

vili o tom, co prožívali, vyjádřili smutek, ale také víru, že pravou církev tvoří její věřící, Kristovi učedníci, a vyjádřili touhu po obnově církve podle příkladu sv. Františka, patrona naší farnosti.

Jsou to jen některé příklady. Velké věci začínají od malých, prostých gest, jako stisk dlaně, úsměv... Věříme, že tato setba přinese velkou úrodu. Dnes cítíme velký vliv církve v Aleppu, její morální sílu, a snažíme se využít tuto autoritu, abychom přivedli naši zemi k dialogu, k míru, aby byla obnovena naše společnost – ta krásná mozaika, která je zraněná.

Pán nás pověřil posláním, které přijímáme jako šanci dávat svědectví evangelních postojů. Ježíš řekl: „Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte“ (Mt 10,8).

Přejeme Vám, abyste ve svém životě stále více cítili tuto sílu Zmrtvýchvstálého a stávali se stále více svědky této síly, která zničila moc smrti a hříchu, abychom mohli vést ke zdroji života věčného všechny, kteří jsou kolem nás.

P. Ibrahim Alsabagh OFM
(My a Trzeci Świat číslo 154-155)

Adopce srdce

Draží rodiče,

jsem šťastný, že s Vámi mohu ho-
vořit prostřednictvím těchto mých pár
slov a říci Vám, že jsme všichni zdraví.
Rodina je v pořádku navzdory životu
v mnoha problémech, ale je pod-
porovaná, jak je třeba.

Co se týká mých studií, tak pokračuji, i když jsem změnil školu. Minulý rok jsem byl v technicko-průmyslovém institutu v Nyahanga, ale kvůli malému pokroku jsem z něj odešel a nyní jsem na institutu v Rutshuru, hned vedle zdravotního střediska v Murambi; a jak víte, jsem v druhém ročníku.

Přeji Vám dobré velikonoční svátky, ať Vám zmrtvýchvstalý Ježíš žehná a ať Vám přinese štěstí a velmi dlouhý život. Mí rodiče, které mám moc rád, Ježíš nás miluje a chrání nás od zlého.

Sděluji Vám, že můj adoptivní otec už není v Rutshuru, uprchl do Ugandy, bojoval ve válce s M23, byl pronásledován. Snad se někdy v budoucnu vrátí.

Krátce, přejeme Vám šťastné a radostné velikonoce.

S úctou Váš syn

Sukaka Moise Amani

Z MISIJNÍ POKLADNICE

Panna Maria Fatimská v Rutshuru

Stalo se to v památném roce 1987, vyhlášeném papežem Janem Pavlem II. mariánským rokem. Maria, matka Ježíše, má mimořádné a privilegované místo v africké zbožnosti. V onom roce jsme se v naší farnosti v Rutshuru (Demokratické Kongo) rozhodli pro putování sochy Panny Marie Fatimské do všech „*shirik*“ (základních farních společenství), jejichž počet ve farnosti převyšuje číslo třista.

Sochu vítali křesťané tohoto společenství, kteří se před ní skupinově modlili až do patnácté hodiny následujícího dne. Nedílnou součástí těchto modliteb byly zpěvy a tance za doprovodu tamtámů. Socha Panny Marie se utápěla v moři květů. Na pobožnost rozloučení se sochou a jejího přivítání v následující komunitě přicházely zástupy věřících. Nechyběli ani zástupci jiných vyznání a pohaní, pro které slovo „matka“ znamená „život“.

Nejpočetnější a neaktivnější skupinu – aspoň co se týče zpěvů a tanců – tvořily vždy děti. Věřící při této příležitosti nešli na svá pole, ale věnovali svůj čas modlitbě a konstruktivní rozmluvě o Bohu, rodině

nebo rodinné výchově. V komunitě věřících byl tento den návštěvy Matky Boží dlouho očekávaným. Všichni se na tuto příležitost připravovali, učili se nové písně, nebo je dokonce skládali. Vyhledávali modlitby a spontánně je pronášeli k tady a teď přítomné Paní a Královně nebe a země, Matky žijícího Boha, který je naším „*Babetu*“ – Otcem. Z atmosféry modliteb a tanců bylo cítit, že jsme součástí nebe, a Bůh, andělé a svatí vyplňují celý prostor kolem nás.

Každou neděli přijížděl „*padri*“ (kněz) na poutní trasu, aby odsloužil mši svatou, vyzpovídal věřící a pronesl příležitostné slovo. Další dny hlásali slovo „*watumishi*“ (odpovědní katecheté). Sochu Panny Marie nesly čtyři osoby v průvodu, který šel přes pole s fazolemi, maniokem, čirokem nebo ananasy. Někdy se cesta vinula přes padlé kmeny, vysokou travou, ve které se celé procesí ztrácelo, jindy zase po vysokém, strmém a bahnitém úbočí zpestřeném hlubokými rýhami a průrvami. Tehdy někdo předem určený bral Pannu Marii pod paži a přenášel ji na druhý břeh. V takovou chvíli se ukrádala na mysl slova evangelia: „Maria spěcha-

la do hor“ – tak hodně se atmosféra evangelia obtiskuje do africké krajiny a také do srdcí a duší afrického lidu.

O svátku Matky Boží Růžencové se uskutečnila pouť věřících do mateřského Rutshuru. Davy poutníků dorazily na slavnostní mši svatou, které předsedal biskup Faustin Ngabu. Vyzdvihl úlohu Marie v dějinách spásy lidstva a také její roli při evangelizaci Afriky. To ona přináší Ježíše do našich srdcí. Slova, která jsou zapsána v erbu biskupa z Gomy: „Aby všichni byli jedno“, ať se stanou naší realitou, abychom byli církví Kristovou, lidem kultury Lásky, povzneseni nad rozdělením na kmeny a klany. Slavnost zakončila slavnostní hostina, agapé. Místní děti a mládež ze škol vedených farnostmi (školky „*Kicheko*“ – *Úsměv*, školy Rugabo a Remera a střední školy z Rutshuru, Rubare, Buturande a Nyarukwangara) připravily tance a scénky.

Panna Maria Fatimská je všeobecně známá u afrického lidu, který ji přijal jakou svou Matku.

P. Jan Kędziora SAC
Posylam Was číslo 2/2017

Afrika prosí o pokoj

V doprovodu sestry Anny, palotýnky, jsem navštívil dům jistého bílého kolóna v Kongu, nacházející se ve vesnici Katala, v malebné krajině s pásem vysokých vulkánů Virunga, u mimořádně krásného nevelkého jezera; setkal jsem se tam s mladým vojákem, který střežil tuto usedlost. Na sobě měl uniformu armády NDR, široký textilní pás s velkou lesklou přezkou a přes rameno kalašnikov.

Když jsem se k němu přiblížil, zeptal se mě: „Proč jsi mi dal to železo?“ a ukázal na karabinu. „Proč mě nutíš zabíjet? Chci mír, pracovat na poli a starat se o rodinu, ne zabíjet.“ „Já jsem ti tu karabinu nedal a nenutím tě zabíjet“ – řekl jsem. „Ale udělali to tví bílí bratři. Vyříd' jim, že my to nechceme.“ V očích toho vojá-

ka jsem viděl silné volání po Míru, takovém, který svět nemůže dát.

Tuto událost si často připomínám, když slyším o ozbrojených konfliktech v Súdánu, Egyptě nebo Rwandě či Kongu. Válka ve střední Africe připravila o život přibližně sedm milionů lidských bytostí, přinesla mnoho společenských a rodinných tragédií, tisíce zmrzačených, epidemie, a především způsobila krajní chudobu a hladomor, kvůli kterému umírají děti i dospělí.

Ve světové politice se neustále mluví o míru, avšak ve skutečnosti si každý hledí vlastního prospěchu a hledá odbyt pro své zbraně. Velké mírové a charitativní organizace také nejsou oproštěny od prosazování svých vlastních zájmů, ne vždy mírových. Viděl jsem to na vlastní oči

roku 1996 v regionu Goma v Kongu. Do jednoho z táborů, ve kterém bylo 300 tisíc hutských uprchlíků, jednou večer v rámci pomoci chudým uprchlíkům přijel záhadný konvoj s kalašnikovy. Dle výpovědi lidí, kteří celou noc vykládali tu podivnou zásilku, se karabiny ukládaly na hromady na volném prostranství a jejich množství nešlo spočítat. Jeden z pracovníků říkal, že pušek bylo víc než lidí v celém táboře. Zbraně nebyly zaregistrovány a vojáci hlídající tábor je prodávali každému, kdo měl zájem, za pouhých 5 dolarů, které putovaly rovnou do jejich kapsy jako přilepšení k žoldu. Samá „pozitiva“, protože nějaký zbrojní arsenál vyčistili od starých kusů, peníze z organizace poskytující pomoc chudým uprchlíkům byly vydány, a to, že se dostaly k obchodníkům se zbraněmi, už není důležité... Charitativní organizace dodala zboží do tábora, to se dostalo

(pokračování na str. 6)

Jsmo vděční za každé gesto

Drazí dárci, lidé dobré vůle, chci Vám poděkovat z celého srdce za poskytnutou finanční pomoc, která zajistila provoz zdravotnického střediska a střediska pro léčení dětské podvýživy.

Částka 7500 EUR byla použita na nákup nezbytných léků a zdravotnického materiálu pro zdravotní středisko, zatímco dalších 7000 EUR nám umožnilo zakoupit potraviny pro podvyživené děti a dospělé, o které se staráme v našem středisku.

V uplynulém roce 2016 jsme poskytly pomoc 31.100 nemocným, z nichž 2.653 bylo hospitalizováno v našem zdravotním středisku. V porovnání s předchozími lety se počet nemocných zvýšil. Nejčastějšími nemocemi byly malárie, zápal plic a průdušek, zvláště u malých dětí, střevní infekce, různí paraziti, žluďeční vředy.

Poslední dobou je v celé Rwandě velkým problémem malárie, v naší oblasti je však procento těchto případů relativně nízké ve srovnání s jinými kraji – zaznamenali jsme 2445 takových případů. Často to byli nemocní, kteří vyžadovali nejen ambulantní léčbu, ale stálou lékařskou péči ve středisku nebo v nemocnici v Ruhengeri.

Nyní se počet onemocnění malárií zmenšil, mj. díky moskytiérám, které ministerstvo zdravotnictví rozdalo obyvatelům celé země. V lednu tohoto roku jsme 31.974 obyvatelům našeho regionu rozdali 17.558 moskytiér, které byly přidělovány podle počtu lůžek nacházejících se v jednotlivých domech.

V našem zdravotním středisku jsme měli velikou radost, že jsme mohli napomáhat příchodu 733 novorozenců na svět. Obecně se podmínky narození dítěte ve Rwandě značně zlepšily. Ženy očekávající potomka se snaží pravidelně docházet na prenatální vyšetření, připravují také odpovídající výživu pro dítě.

Bohužel, najdou se i matky, které nejsou na mateřství připravené, a často jsou nezodpovědné. Příkladem může být mladá, sedmnáctiletá dívka, která porodila dvouapůlkilogramovou dcerušku. Po prvním měsíci života dítě vážilo pouhých 0,9 kg.

Nepravidelné krmení novorozence způsobilo úplnou ztrátu sacího reflexu. Náctiletá maminka nevěnovala náležitou péči každodenním potřebám dítěte, proto byla malá Aline Azayisenga – jak se jmenuje – zanedbaná ve všech ohledech. Podvyživené dítě a mladá matka se dostaly do našeho střediska léčení podvýživy. Po třech měsících denního ošetřování dítěte, krmení mlékem pomocí lžičky, častých rozhovorů s matkou, se situace změnila. Dítě přibralo na váze ke 3 kg a mladá matka se naučila pečovat o svou dceru.

S lítostí konstatuji, že v poslední době přibývalo nemocných s virem HIV, o něj pečujeme. V roce 2016 jsme zaregistrovali 21 nových případů. V našem zdravotním středisku využívá léčbu AIDS 231 žen, 94 mužů a 18 dětí do 15 let. Ale problémem většiny nemocných na AIDS je chybějící péče a podpora ze strany jejich blízkých. S tím je spojeno nepravidelné užívání léků a ne-

pravidelná výživa, proto také často dochází k oslabení organismu nemocného, podvýživě a onemocnění různými nemocemi.

Příkladem může být chlapec jménem Niyibizi, který je v naší péči už 2 roky. Tento chlapec se po několika měsíční terapii v našem středisku vrací zaléčený domů. Bohužel, nedostatečná a nestálá péče jeho babičky způsobuje, že Niyibizi se po několika měsících znovu vrací na léčení do střediska. Takové případy, a mnoho jiných, se na nás často obracejí o pomoc.

Díky Vaší finanční podpoře jsme mohli pomoci 195 podvyživeným dětem a dospělým umístěným ve středisku léčení podvýživy; z nich 95 bylo vyléčeno.

Jako každoročně, tak jsme i letos u příležitosti Světového dne nemocných zorganizovali svátek pro naše nemocné. Společná eucharistie, modlitba a žehnání nemocným, jakož i malé obcerstvení, byly posilou a radostí pro všechny. Svátku se zúčastnili nemocní ze zdravotního střediska, střediska léčení podvýživy a rovněž postižené děti, které jsou zapojené do programu Zdravotní Adoptce srdce.

Milovaní dárci, jsme Vám velmi vděční za každé gesto přízně, otevřenosti a solidarity s potřebnými. Kéž Pán Bůh vynahradí Vaši štědrost a posiluje Vaši víru. Ujišťujeme Vás o naší modlitbě.

S. Mirosława Leszkowska CSA
Nyakinama, Rwanda

Poznámka:

Pomoc sestrám od andělů v Nyakinama poskytl gdaňské středisko Maitri

Afrika prosí o pokoj

do rukou potřebným a okamžitě se rozprodalo za akční cenu. Důležité je, aby se čísla shodovala a aby byla zaznamenána pomoc chudým v miliardách dolarů. Chudí se stejně nepřihlásí o to své, protože navzdory „demokracii“ jejich hlas stejně nemá patřičnou váhu.

O mír pro své děti prosí a žebrá Krásná Paní z Fatimy a modlí se růženec společně s Lucií, Hyacintou a Františkem. Jejimi dětmi je celé lidstvo ohrožené válkami, lží a demoralizací. František množí počet

růženců a modlí se za jistou paní, která se jmenuje Rusko, aby se obrátila, neboť jinak způsobí hodně zla, bude šířit lži a svádět z cesty celé národy. Jak aktuální je toto poselství Fatimské Paní Míru: „Jestliže lidé mé přání splní, Rusko se obrátí a bude mír; jestliže ne, tak Rusko rozšíří své bludné učení po světě a bude vyvolávat války a pronásledování církve. Spravedliví budou mučeni“.

Dnes celý svět bojuje s terorismem, kriminalitou, korupcí, nelegálním obchodem se zbraněmi, nespravedlností, ale tento boj ne vždy doprovází úspěch. Proč? Je na místě

položit tuto základní otázku sobě i světu. Vítězství je pouze na jedné straně, a vydobyl je Ježíš na kříži, protože porazil hřích, veškeré zlo a touhu po zisku, a obdaroval nás svou chudobou. Proto cestou pokoje je naše osobní obrácení, které rodí pokoj v srdci a mír kolem nás. Mír dnes nepotřebuje jen Afrika a svět, ale potřebuje ho každá rodina a každý z nás. *Buďte milosrdní, jak milosrdný je váš Nebeský Otec.*

Ze vzpomínek P. Jana Kędziory SAC
Posyłam Was číslo 3/2017

Z života hnutí Maitri v Polsku

Gdaňsk 2016

Gdaňská skupina hnutí Maitri funguje už od roku 1978. V současnosti koordinuje hlavní program hnutí, Adopce srdce, v jejímž rámci Maitri podporuje 2327 dětí v 10 zemích ve spolupráci s 18 řeholními kongregacemi a 2 diecézními strukturami. Pomoc je posílána do 44 misijních stanic. 1180 dětí je podporováno na základní škole, 903 na střední, 73 na tzv. „Škole života“ (učňovské škole), 90 na škole vysoké; dále je podporováno 81 handicapovaných dětí. Děti podporuje celkem 1883 sponzorů.

V roce 2016 proběhla vizitace (inspekční cesta) po všech místech ve Rwandě a Kongu, kde probíhá Adopce srdce. Při této cestě probíhaly oslavy dvacetiletého trvání programu, které byly zakončeny 28. dubna 2016 na Gikondo (Kigali, Rwanda) konferencí „Adopce srdce a co dál?“ za účasti několika desítek misionářů a misionářek podílejících se na tomto programu.

V loňském roce také gdaňská skupina Maitri poprvé vyslala do Rwandy vyškolenou dobrovolnici, která v průběhu dvou měsíců pracovala v mateřské a základní škole, setkávala se se současnými i bývalými účastníky Adopce srdce a pomáhala sestrám palotýnkám s administrativní činností.

Vedle Adopce srdce hnutí Maitri z Gdańska realizovalo v roce 2016 103 humanitární projekty, které podpořilo částkou 186.978 euro. Hlavními oblastmi těchto projektů byly:

- nákup potravin pro střediska léčení podvýživy a pro základní a mateřské školy;
- podpora při budování infrastruktury pro rozvojovou pomoc;
- nákup léků a zdravotního materiálu pro zdravotní střediska;
- vybavení škol;
- dodatková pomoc pro děti podporované v Adopci srdce.

Dále se gdaňské středisko věnovalo informační a propagační činnosti po celém Polsku.

Výše darů za rok 2016:

2.878.125 zlotých

Počet dárců: 2634

Výše příspěvků na projekty:

2.464.129 zlotých

Nová skupina hnutí Maitri v Poznani

V neděli 4. února proběhlo první setkání vznikající skupiny hnutí Maitri v Poznani (západní Polsko). Iniciátorem vzniku skupiny je W. Zięba, dlouholetý účastník hnutí (letos slaví 40 let v hnutí).

Setkání se zúčastnilo 7 osob a rovněž P. David Stelmach, kterého místní biskup určil za duchovního rádce skupiny. Vzácným hostem byla sestra Irena Stachowiak, palotýnka, dlouholetá misionářka ve Rwandě a pionýrka Adopce srdce, která tráví zasloužený odpočinek právě v Poznani.

Na setkání se probíraly hlavní zásady hnutí a jeho charismata. Přítomní zájemci podepsali závazek dodržovat stanovy hnutí, čímž splnili jednu z hlavních podmínek uznání nové skupiny hnutí. W. Zięba také informoval o nové akci pomoci handicapovaným v Aleppu (Sýrie).

P. Andrzej Panasiuk novým duchovním rádcem Maitri

Dne 14. března 2017 určila Polská biskupská konference na svém 375. plenárním zasedání otce dr. Andrzeje Panasiuka duchovním rádcem hnutí Maitri. Jeho funkční období trvá 5 let. Duchovní rádce se podílí na duchovní formaci členů hnutí, přičemž spolupracuje s hlavním animátorem hnutí. Formace probíhá na duchovních cvičeních, celostátních setkáních a prostřednictvím dopisů členům hnutí. Otec Andrzej je knězem hnězdenské arcidiecéze a farářem ve farnosti sv. archanděla Michaela v Mieścisku.

O. Andrzej byl v kontaktu s hnutím Maitri už na přelomu 80. a 90. let.

Počátkem května t.r. dával o. Andrzej duchovní cvičení účastníkům hnutí Maitri v Rościnnu poblíž Hnězdna (Gniezno).

Do této doby navštívil všechna střediska hnutí Maitri v Polsku. Napsal též dopis českým účastníkům hnutí (viz jeho překlad na str. 8).

Účastníci duchovních cvičení v Rościnnu u Poznane

Pro Expo na CSM v Olomouci nechal W. Zięba vyrobit roll-up plakát, který v rozvinutém stavu má rozměry 100x200 cm (viz foto). Tento plakát je určen k propagaci hnutí Maitri při nejrůznějších akcích. Je k bezplatnému zapůjčení všem, kdo chtějí propagovat hnutí Maitri, ať už formou přednášek, výstav, stánku či jen jeho vystavením na veřejně přístupném místě (kostely, sály a další společenské prostory) apod. Ve složeném stavu jej lze bez problémů poslat poštou.

Máte-li možnost a chuť jej někde vystavit, pište na adresu: Josef Kuchyňa, Komárovice 1, 588 22 Luka n. Jihl, email maitri@email.cz, telefon 608 178 122.

Z života hnutí Maitri v ČR

Setkání Maitri

V druhé půli května (19. – 21. 5.) proběhlo v Českém Těšíně celostátní setkání hnutí Maitri, v tomto místě již třinácté. Jeho program tentokrát z větší části připravil W. Zięba (charismata a zásady hnutí Maitri – přednáška a biblická hodina, rozjímání nad citáty sv. Matky Terezy). Dalšími body programu byly informace o nových projektech Maitri. Duchovně nás v pátek a v sobotu doprovázel P. Stanislav Zápotocký ze Sedlčan.

Snad nejpůsobivějším bodem programu byla niterná svědectví některých přítomných, kteří se odhodlali v přátelské atmosféře promluvit na téma „Bůh v mém životě“.

Setkání ozvláštňila modlitba sedmibolestného růžence, který doporučovala při svých zjeveních v Kibeho (Rwanda) „Matka Slova“. W. Zięba s sebou přivezl pro každého účastníka setkání růžence, které obdržel přímo z Kibeho. Sedmibolestný růženec se skládá ze 7 bolestných tajemství P. Marie, přičemž v každém tajemství se modlí 7 Zdrávasů – celkem je tedy tento růženec prakticky stejně dlouhý jako růženec klasický.

Setkání se zúčastnilo 13 stálých účastníků, 1 nový a 2 hosté z Polska.

Maitri na Expo CSM Olomouc

V polovině srpna probíhalo v Olomouci Celostátní setkání mládeže (CSM), které trvalo 4 dny a zahrnovalo řadu akcí a aktivit. Jeden den (sobota) byl také věnován tzv. EXPU – expozicím církevních, řeholních i laických organizací. Díky mimořádnému úsilí W. Zięby a duchovního rádce polského Maitri, o. Andrzeje Panasiuka, vyhradili organizátoři CSM jeden stánek na Horním náměstí i hnutí Maitri. To na této akci zastupovali W. Zięba a J. Kuchyňa. W. Zięba speciálně pro tuto příležitost nechal vyrobit tzv. roll-up banner a připravil nové letáčky (vřelé díky!!).

S organizačním zajištěním nám vypomohl i jeden nejmenovaný „adoptivní rodič“ z Olomouce – rovněž vřelé díky!!

I přes nepříznivé počasí náš stánek navštívilo několik desítek lidí, jež jsme mohli informovat o tom, co to je Maitri a jakou činnost vyvíjí. W. Zięba navíc vystoupil s krátkou pětiminutovou promluvou na otevřené scéně a přítomným rozdál několik stovek našich letáčků.

Navázali jsme kontakty s několika kněžími a předběžně se s nimi domluvili na přednáškách (v Brně mezi studenty a v Rožnově p. Radh.).

Děkujeme všem, kteří tuto naši akci podpořili svou modlitbou!

Dopis otce Andrzeje Panasiuka českým účastníkům Maitri

Mieścisko, 19. května 2017

Drazí Maitristé v České republice!

Jako duchovní rádce hnutí Maitri v Polsku Vás toužím srdečně pozdravit. Přejí Vám, aby na Vaše společenství shromážděné v Českém Těšíně sestoupil Duch svatý.

Doufám, že náš společný přítel Vojtěch Zięba Vám tento dopis přeloží a že přinese nějaký užitek.

Naše hnutí není v současnosti početné. Můžeme však mít radost ze čtyřicetileté tradice. Tato dlouhá doba přinesla nemalé ovoce křesťanské lásky. Na to vždy pamatujte, aby do každého skutku byl vepsán úmysl čisté, nezištné lásky. Každodenně nám to připomínají modlitby hnutí.

Potřebná je také vědomá účast na víře a lásce živé Církve. V jejích strukturách pro sebe můžeme najít zřetelné místo. Nejprve je zapotřebí vědomí povolání laiků v Církvi. Je to sám Kristus, který povolává, a každé poslání pokřtěného člověka k milosrdné lásce je odpovědí na jeho

povolání. Pomohou Vám v tom oficiální koncilní dokumenty a *Christi-fideles Laici* – adhortace papeže Jana Pavla II. uveřejněná v roce 1988.

Při praktickém přístupu k úkolům, které mají být službou chudým, bychom měli vidět podrobnosti na pozadí společného poslání Církve. Stojí proto za to promyslet, zda v současných podmínkách a ve Vaší situaci v Čechách se máte více opřít o navrhované pilíř misijní, nebo spíše hledat podporu v pilíři charitativním. Bude dobře, jestliže se dílo Maitri dostane „pod křídla“ takových struktur v Církvi, s kterými se bude rozvíjet každodenní spolupráce. My v Polsku máme také tento úkol a jako kněz a duchovní rádce se pokusím jej zdárně vypracovat.

Ve Vašem prostředí a prověřených způsobech pastoračního působení radím navazovat kontakty s pastoračními středisky. Stojí za to využívat jejich pastorační programy a při vhodné příležitosti obracet pozornost na stále aktuální problémy chudých. Je to zvláště dnes pokračování ducha papeže Františka.

Budte připraveni spolupracovat a svědčit na srpnovém setkání mládeže v Olomouci. Nechodí jen o veřejné vystoupení a promluvy, ale o společnou modlitbu, připravenost naslouchat, co říká Duch sv. a svědčit těm, kdo jsou nejbližší. Budte svobodní a radostní – to činí svědectví věrohodným. Nikdy nejde o „vyřízení své záležitosti“, třebaže samé o sobě šlechetné, ale o pocit jednoty. Máte být mezi lidmi „vyslanci chudých“.

Velice mě potěší, když uslyším, jak probíhalo Vaše setkání v Těšíně.

Nechť je vede Duch sv. a dává ovoce radosti! O to se modlím.

Andrzej Panasiuk, Mieścisko

Setkání Ruchu Maitri 2017

Varšava, 14. – 15. 10. 2017

Hnutí Maitri má svůj Facebook !

facebook.com/Maitri.AdopceSrdce

Zde najdete nejčerstvější informace...

